

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4298/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник др Зоран Орел, адвокат из ..., против туженог Центар за социјални рад из Апатина, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2054/22 од 18.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2054/22 од 18.05.2022. године.

Образложење

Пресудом због пропуштања Основног суда у Сомбору П1 486/21 од 10.11.2021. године, ставом првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и накнаде за коришћење годишњег одмора за период од априла 2018. године закључно са децембром 2020. године износ од по 1.000,00 динара месечно, са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2054/22 од 18.05.2022. године, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против пресуде због пропуштања Основног суда у Сомбору П1 486/21 од 10.11.2021. године.

Против наведеног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу чл. 404 ЗПП.

С обзиром да је ревизија тужиоца дозвољена према чл. 420. ст. 1. и 3. ЗПП, Врховни касациони суд о истој није одлучивао као о посебној ревизији применом члана 404. ЗПП, на коју се указује у изјављеној ревизији.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и одлучио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијаног решења није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према становишту другостепеног суда заузетом у побијаном решењу, жалба тужиоца на побијану пресуду због пропуштања није дозвољена јер је усвојен у целости постављени тужбени захтев, чиме је тужилац успео у спору.

Ревизијом се оспорава изнето становиште другостепеног суда. Ревидент сматра да није било услова за доношење пресуде због пропуштања, јер је у тужби предложио вештачење ради утврђивања тачног износа накнаде коју тужени треба да плати.

Према оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је правилно оценио да је жалба тужиоца недозвољена. У моменту одлучивања о жалби мора постојати правни интерес за жалбу странке која ју је изјавила. Пресудом због пропуштања усвојен је постављени тужбени захтев у целости, а суд суди у границама постављеног тужбеног захтева. Стога тужилац нема правни интерес да побија одлуку којом је у целости усвојен тужбени захтев па је другостепени суд правилном применом одредбе члана 389. став 1. у вези са одредбом члана 378. Закона о парничном поступку одбацио жалбу тужиоца због недостатка правног интереса.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одбио ревизију тужиоца као неосновану.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**